

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2019 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **T. Z.**

przeciwko **Towarzystwo (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 532 złotych (pięćset trzydzieści dwa złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 1 297,07 złotych (jeden tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt siedem złotych siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 1988/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 sierpnia 2017 roku powód T. Z. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kwoty 532 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem w wyniku kolizji drogowej, której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego, pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 09 października 2017 wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4772/17 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, iż w jego ocenie wypłacił on już należne odszkodowanie pokrywające zasadne koszty najmu pojazdu zastępczego, kwestionując wysokość stawki zastosowanej za najem pojazdu zastępczego przez powoda.

Nadto pozwany podniósł zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody przez poszkodowanego A. H. wskazując, że podczas telefonicznego zgłaszania szkody, jak i pismem z dnia 01 grudnia 2016 roku, poszkodowany został poinformowany o możliwości zorganizowania wynajmu pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 grudnia 2016 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do A. H..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

niesporne

W czasie telefonicznego zgłaszania szkody poszkodowany A. H. poinformowany został o tym, że przysługuje mu prawo do skorzystania z pojazdu zastępczego finansowego z OC sprawcy szkody oraz że przed wynajmem pojazdu należy skontaktować się z likwidatorem lub bezpośrednio z wypożyczalnią w celu uzyskania szczegółowych informacji o ofercie pojazdów zastępczych, przy czym wskazano, że dane kontaktowe znajdują się na stronie (...). Jednocześnie poinformowano także poszkodowanego, że skorzystanie z takiej oferty nie jest obligatoryjne, jednak w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie, koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u partnera ubezpieczyciela, zamieszczonej na stronie internetowej w odpowiedniej „zakładce”.

Powyższe informacje zawarto również w piśmie z dnia 01 grudnia 2016 roku. Poszkodowany A. H. nie otrzymał tego pisma.

pismo – k. 120 akt, nagranie zgłoszenia szkody – k. 124 akt, zeznania świadka A. H. – protokół rozprawy z dnia 23 stycznia 2019 roku – k. 136-137 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:01:18-00:08:44)

W dniu 08 grudnia 2016 roku poszkodowany A. H. zawarł z T. Z. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy w celu pokrycia m. in. kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oraz kosztów najmu pojazdu zastępczego.

umowa cesji wierzytelności – k. 10 akt, powiadomienie ubezpieczyciela o przelewie wierzytelności – k. 11 akt

W dniu 08 grudnia 2016 roku poszkodowany A. H. wynajął od T. Z. pojazd zastępczy marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za najem pojazdu na kwotę 180 złotych netto za każdą rozpoczętą dobę najmu plus 20 groszy za każdy kilometr powyżej 100 przejechanych w ciągu dnia kilometrów.

niesporne, a nadto: kserokopia umowy najmu samochodu zastępczego – k. 15 akt

W dniu 12 grudnia 2016 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego przez okres 5 dób T. Z. wystawił poszkodowanemu A. H. fakturę o numerze (...), w tym za koszty najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1 107 złotych brutto (według stawki w kwocie 180 złotych netto, tj. 221,40 złotych brutto).

faktura – k. 14 akt

Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 575 złotych brutto uwzględniając okres 5 dni najmu pojazdu zastępczego i stawkę w kwocie 115 złotych brutto za dobę.

decyzja – k. 18-19 akt

Uszkodzony pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) to pojazd należący do autosegmentu C (kombivan). Wynajęty pojazd marki R. (...) należy również do pojazdów segmentu C.

Warsztaty naprawcze i wypożyczalnie samochodów na terenie T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stawki w kwocie od 110 złotych netto (135,30 złotych brutto) do 243 złotych netto (298,89 złotych brutto) za dobę.

opinia biegłego sądowego K. K. – k. 75-82 akt, opinia uzupełniająca biegłego sądowego K. K. – k. 101-103 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przed stroną przeciwną.

Sąd uwzględnił także wyżej wymienione dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, w tym znajdujące się w aktach szkód, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd nie oparł się na przedłożonym przez pozwanego „Cenniku dla Towarzystwa (...) – obowiązującego od dnia 01 stycznia 2016 roku”, brak jest bowiem dowodu doręczenia takiego cennika poszkodowanemu, a zatem w żadnej mierze nie może stanowić on miarodajnego dowodu na okoliczność poinformowania poszkodowanego o akceptowanej przez pozwanego stawce za najem pojazdu zastępczego klasy C.

Pozostałe dokumenty nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności.

Dokonując ustalenia stanu faktycznego Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. H. uznając je za wiarygodne, w szczególności odnośnie okoliczności poinformowania świadka przez ubezpieczyciela o możliwości zorganizowania mu najmu pojazdu zastępczego, jak i nie przekazania mu podczas tej rozmowy informacji o akceptowanych stawkach. Powyższe znajduje potwierdzenie w nagraniu telefonicznego zgłoszenia szkody, w czasie której przedstawiciel ubezpieczyciela „odesłał” poszkodowanego do strony internetowej pozwanego w celu zapoznania się z ofertą podmiotu z nim współpracującego w zakresie wynajmu pojazdów zastępczych oraz poinformował, że skorzystanie z takiej oferty nie jest obligatoryjne, jednak w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie, koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u partnera ubezpieczyciela, zamieszczonej na stronie internetowej w odpowiedniej „zakładce”.

Istotne znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy miała opinia biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, analiz i kosztorysowania napraw pojazdów, wyceny wartości pojazdów, maszyn, urządzeń i środków technicznych K. K..

W ocenie Sądu opinia ta została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 03 lipca 2018 roku” (k. 88 akt) pozwany wskazał, że biegły sądowy w swoich wnioskach odnośnie uprawnień ubezpieczyciela i poszkodowanego znacznie wykracza poza tezę dowodową, gdyż ustalenie tych okoliczności należy do wyłącznej kompetencji Sądu. Jednocześnie pozwany podniósł, że za miarodajną powinna być uznana stawka w kwocie 150 złotych, którą pozwany wskazał dokonując weryfikacji przedłożonej faktury. Nadto pozwany ponownie wskazał, że poszkodowany został poinformowany o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego od podmiotu współpracującego z pozwanym.

Ustosunkowując się do powyższego, biegły sądowy wskazał w opinii uzupełniającej, że pozwany ubezpieczyciel zweryfikował przyjętą przez powoda stawkę do kwoty 115 złotych brutto, a nie do kwoty 150 złotych, a stawka w kwocie 115 złotych zaś nie była stawką rynkową.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie powód T. Z. domagał się zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 532 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,

a także kosztów procesu – tytułem zwrotu części kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem w wyniku kolizji drogowej pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), której sprawca ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu kwestionował je co do wysokości (w zakresie stawki najmu) oraz podniósł, że poszkodowany został poinformowany o możliwości wynajmu pojazdu zastępczego od podmiotu współpracującego z pozwanym.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządono.

Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdów uszkodzonych w wyniku kolizji. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem tych pojazdów zastępczych.

W niniejszej sprawie zasada odpowiedzialności pozwanego nie była kwestionowana, podobnież zasadność wynajęcia pojazdu zastępczego przez poszkodowanego, czy okres najmu. Spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy zastosowana przez powoda stawka za najem pojazdu zastępczego w kwocie 180 złotych netto (221,40 złotych brutto) była stawką rynkową.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego warsztaty naprawcze i wypożyczalnie pojazdów na terenie T. w okresie likwidacji szkody stosowały za najem pojazdów odpowiadających klasą pojazdowi uszkodzonemu i wynajętemu stawki w kwocie od 110 złotych netto (135,30 złotych brutto) do 243 złotych netto (298,89 złotych brutto) za dobę.

W tej sytuacji zastosowana przez powoda stawka w kwocie 180 złotych netto (221,40 złotych brutto) mieściła się w zakresie stawek rynkowych.

Odnosząc się natomiast do podniesionego przez pozwanego zarzutu naruszenia przez poszkodowanego A. H. obowiązku minimalizacji szkody, to wskazać należy, że pismem z dnia 01 grudnia 2016 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. poinformował poszkodowanego, że w przypadku uszkodzenia pojazdu osoba, która utraciła możliwość korzystania z niego, może ubiegać się o zwrot kosztów wynajmu samochodu zastępczego – o ile jego brak pociąga za sobą nadmierne utrudnienia lub koszty, a jednocześnie poszkodowany nie dysponuje innym pojazdem, z którego mógłby korzystać oraz że uzasadniony okres wynajmu obejmuje przede wszystkim czas trwania naprawy, a w przypadku szkody całkowitej – czas niezbędny na dokonanie zakupu o podobnych parametrach, co uszkodzony. Nadto ubezpieczyciel wskazał, że przed wynajmem pojazdu prosi o kontakt z likwidatorem lub bezpośrednio z wypożyczalnią w celu uzyskania szczegółowych informacji o ofercie samochodów osobowych i ciężarowych do 3,5 tony wskazując przy tym, że dane kontaktowe znajdują się na stronie (...). Jednocześnie wskazano, że skorzystanie z oferty nie jest obligatoryjne, jednak w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie, koszty wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u partnera ubezpieczyciela.

Sąd miał przy tym na uwadze, że w aktach sprawy, w tym aktach szkody, brak jest dowodu doręczenia tego pisma poszkodowanemu, przez co nie sposób przyjąć (uwzględniając obrót pocztowy wynoszący około 7 dni), że pozwany zdołał wykazać, że przedmiotową informację pisemną poszkodowany otrzymał jeszcze przed zawarciem umowy najmu z powodem, co miało miejsce w dniu 08 grudnia 2016 roku, tym bardziej, że poszkodowany zaprzeczył, żeby informację taką (pisemną) otrzymał. Jednocześnie brak jest również w aktach szkody dowodu na poinformowanie poszkodowanego o owych stawkach obowiązujących u partnera ubezpieczyciela, w tym zakresie nie jest wystarczające ich złożenie w postaci cennika do akt niniejszego postępowania. Co więcej, z akt szkody (k. 100 akt szkody) wynika, iż dopiero sam pozwany pismem z dnia 22 grudnia 2016 roku zwracał się do (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. o wskazanie, jaki pojazd oraz za jaką stawkę podmiot ten zaproponowałby za pojazd marki R. (...) z 2015 roku (pięciosobowy), po czym uzyskał informację, że stawka za dobę za małe auto dostawcze wynosi 130 złotych, zaś podmiot ten dysponuje autem dwuosobowym małym dostawczym (k. 102 akt szkody).

Odnosząc się natomiast do nagrania rozmowy telefonicznej z dnia zaistnienia szkody, w czasie której poszkodowany zgłaszał w pojeździe szkodę, to wskazać należy, że poszkodowanemu zostały przekazane informacje tożsame z informacjami zawartymi w piśmie z dnia 01 grudnia 2016 roku, tj. że przed wynajmem pojazdu należy skontaktować się z likwidatorem lub bezpośrednio z wypożyczalnią wskazując, że dane kontaktowe znajdują się na stronie (...) w celu uzyskania szczegółowych informacji. Jednocześnie wskazano, że skorzystanie z oferty nie jest obligatoryjne, jednak w razie wynajęcia pojazdu we własnym zakresie, koszty wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u partnera ubezpieczyciela, która to wysokość stawek znajdować się miała w odpowiedniej „zakładce” na stronie internetowej ubezpieczyciela, poszkodowanego poinformowano także, że przysługuje mu prawo do skorzystania z pojazdu zastępczego finansowego z OC sprawy szkody.

Nie sposób zatem uznać, że poszkodowany w sposób skuteczny poinformowany został o wysokości stawek, do których pozwany zweryfikuje stawki za najem w przypadku wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie. Zdaniem Sądu nieuzasadnione jest bowiem wymaganie od poszkodowanego podejmowania dodatkowej aktywności w celu zapoznania się z wysokością stawek stosowanych przez podmioty współpracujące z ubezpieczycielem w postaci konieczności najpierw „wejścia” na stronę internetową pozwanego, a następnie wyszukania na niej odpowiedniej „zakładki” z cennikiem akceptowanych stawek. To pozwany z okoliczności tej wywodzić chce korzystne dla siebie skutki prawne, a zatem to na pozwanym spoczywa obowiązek przedstawienia wysokości tychże stawek poszkodowanemu w taki sposób, ażeby bez wątplenia posiadał o nich wiedzę i to przed wynajęciem pojazdu.

W ocenie Sądu w powyższej sytuacji uznać należało, że pozwany Towarzystwo (...) z siedzibą w W. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu, tj. 5 dni oraz stawki w kwocie 180 złotych netto (221,40 złotych brutto), a więc kwotę 1 107 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powodowi kwotę 575 złotych, a zatem żądanie powoda było zasadne w całości, tj. co do pozostałej kwoty 532 złotych.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego Towarzystwo (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda T. Z. kwotę 532 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za kres od dnia 23 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. W konsekwencji powyższego Sąd zasądził od przegrywającego sprawę pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 1 297,07 złotych, na co składają się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270 złotych ustalone w oparciu o przepis § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018, poz. 265), kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, kwota 30 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 980,07 złotych tytułem zwrotu wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 07 lutego 2019 roku